

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.535/2018/10

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Csesznok Judit Anna előadó bíró

. Tibold Ágnes bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Papp János ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda ügyintéző: Dr. Nagy Szilárd ügyvéd

A per tárgya: megállapítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék 57.Pf.631.037/2018/3.számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Pesti Központi Kerületi Bíróság 24.P.303.776/2017/6/I. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az egyéni vállalkozóként taxi tevékenységet végző felperes és az

alperes jogelődje, a felperes által 2008. július 14-én aláírt egyéni vállalkozók részére szóló hitelkérelem alapján 2018. július 16-án CHF alapú, változó kamatozású hitelszerződést (a továbbiakban: szerződés) kötött a felperes által vásárolt gépjármű vételárának a részbeni finanszírozására.

- [2] Az alperes a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1 tv.) és a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2 tv.) rendelkezései alapján nem számolt el a felperessel hivatkozva arra, hogy a felperes a szerződést egyéni vállalkozóként kötötte, nem minősül fogyasztónak, így a felek közötti szerződésre ezen törvények rendelkezései nem vonatkoznak.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesi jogelőddel 2008. július 16-án kötött szerződése alapján fogyasztónak minősül.
- [4] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperes az alperes jogelődjével 2008. július 16-án fogyasztói szerződésnek minősülő hitelszerződést kötött a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 685. § d) pontja, 685. § e) pontja értelmében.
- [6] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.
- [7] Rögzítette, a DH2 tv. 2. §-ában meghatározta a hatálya alá tartozó fogyasztói szerződések fogalmát visszautalva a DH1 tv. 1. §. (1) és (1A) bekezdésére. A DH2 tv. 3. és 4. §-a ezen szerződések esetében a 13. § (1) bekezdésében meghatározott időbeli korlátok mellett elszámolási kötelezettséget írt elő a pénzügyi intézmény számára, azzal hogy 19. § (1) és (2) bekezdésében és 20. § (1) bekezdésében speciális jogorvoslati utat (panaszt) biztosított arra az esetre, ha a pénzügyi intézmény és a magát fogyasztónak tekintő, vele

szerződő fél között vitatott, hogy fennáll-e a pénzügyi intézmény elszámolási kötelezettsége. A DH2 tv. 21. § (1) bekezdése és 21. § (3) bekezdés c) pontja alapján a panasz elutasítása esetén a fogyasztó a Pénzügyi Békéltető Testülethez fordulhatott. A Pénzügyi Békéltető Testület döntése ellen a DH2 tv. 25. § (1) bekezdése alapján további jogorvoslatként nemperes eljárás volt kezdeményezhető.

- [8] Hangsúlyozta, hogy a felperes megállapítási keresetet terjesztett elő, így hivatalból kellett vizsgálnia a megállapítási kereset konjunktív feltételeinek a fennállását [a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: rPp.) 123. §-a]. Ennek eredményeként megállapította, hogy a törvényi feltételek hiányoznak, ugyanis a megállapítási kereset nem szolgálhat eszközül annak a célnak az eléréséhez, ha a magát fogyasztónak tekintő szerződést kötő fél nem élt a jogalkotó által a DH2 tv.-ben fentiek szerint biztosított jogorvoslati úttal jogainak megóvása érdekében, és amennyiben a felperes a keresetindítással kedvezőbb feltételeket kívánt elérni. Kétséges továbbá a teljesítés követelésének a kizártsága is. A felperes fogyasztói minősége mindezek alapján érdemben nem volt vizsgálható.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [10] A felperes felülvizsgálati kérelmében kizárólag anyagi jogszabálysértésre hivatkozott, e körben az rPtk. 522. §-át, a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 7. §-át és a DH1 tv. 1. § (1) bekezdését jelölte meg.
- [11] Kifejtette, hogy a szerződésre a megkötésekor hatályos jogszabályokat kell alkalmazni, valamennyi felhívott jogszabályi rendelkezés alapján fogyasztónak minősül.
- [12] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet helyes indokai folytán hatályában való fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [14] A Kúria mindenekelőtt rámutat, hogy megállapítási kereset előterjesztése esetén a bíróságnak a kereset anyagi jogi

megalapozottságának vizsgálatát megelőzően hivatalból kell elbírálnia a megállapítási kereset előterjeszthetőségének az rPp. 123. §-ában rögzített eljárásjogi feltételeinek fennállását. Amennyiben az rPp. 123. §-ban foglalt konjunktív feltételek, illetve azok bármelyike hiányzik, a kereset ezen okból - érdemi vizsgálat nélkül - elutasítandó.

- [15] A jogerős ítélet az rPp. 123. §-án alapult, a kereset elutasítására a megállapítási kereset előterjeszthetőségének eljárásjogi feltételeinek a hiánya miatt került sor. A felperes felülvizsgálati kérelmében azonban ezen jogszabályi rendelkezés megsértésére nem hivatkozott, így a másodfokú bíróság e körben tett megállapításainak helytállóságát a Kúria a felülvizsgálati eljárásban mint rendkívüli jogorvoslati eljárásban nem vizsgálhatta, azok a felülvizsgálati eljárásban is irányadóak voltak a rPp. 272. § (2) bekezdése értelmében. Mindez a korábban kifejtettek alapján a kizárólag anyagi jogszabálysértésekre alapított felülvizsgálati kérelem elbírárlhatóságának hiányát eredményezte.
- [16] A Kúria a fentiekre tekintettel a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [17] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelemre tekintettel rPp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó rPp. 78. § (1) alapján a felperes köteles megfizetni az alperes felülvizsgálati eljárási költségét, amelynek mértékét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései alapján, a kifejtett munkával arányosan, árával növelt összegben határozta meg.
- [18] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
- [19] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. október 8.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Csesznok Judit Anna sk. előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró

A kiadmány hitelül:

/Seres Józsefné/
tisztviselő